

WARSZAWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

DLA OBSZARU WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO

Nr 9

PRUSZKÓW, dnia 20 maja 1948 r.

Rok XV

Treść:

Dział urzędowy.

Przedruki

- Poz. 59 Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 kwietnia 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustanowienia opiekunów społecznych i sposobu wykorzystania przez nich obowiązków (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 291 z 1929 r.).
- Poz. 60 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 maja 1929 r. o współdziałaniu organów Policji Państwowej z opiekunami społecznymi. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 358 z 1929 r.).

Publikacje Władz Centralnych

- Poz. 61 Zarządzenie Ministra Administracji Publicznej i Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 25 lutego 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie ustalenia wysokości udziału Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej w opłatach targowych.
- Poz. 62 Zarządzenie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 10 lipca 1947 r. o rejestracji cudzoziemców oraz przedłużeniu terminu ważności wiz, wydawaniu administracyjnych wiz pobytowych i zezwoleń na pobyt stały.
- Poz. 63 Instrukcja Ministra Skarbu z dnia 3 listopada 1947 r. dla władz i urzędów państwowych w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw, wydana w związku z art. 7 punkt 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).
- Poz. 64 Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Aprowizacji, Odbudowy, Komunikacji, Poczty i Telegrafów oraz Ziem Odzyskanych w sprawie wadium przy przetargach, oraz zabezpieczeniu zaliczek i odszkodowań umownych na dostawy i roboty na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego.

Publikacje Wojewody Warszawskiego

- Poz. 65 Obwieszczenie Wojewody Warszawskiego z dnia 26.IV. 1948 r. Nr O. Org. II-3a/6/48 w sprawie przekazania Prezydentom miast Płocka i Żyrardowa funkcji powiatowych władz administracji ogólnej.
- Poz. 66 Pismo ogólne Wojewody Warszawskiego z dnia 29.IV. br. Nr S. G. I. 6-2/48 w sprawie świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.
- Poz. 67 Rozporządzenie porządkowe Wojewody Warszawskiego z dnia 26.IV. 1948 r. o obowiązku osób podróżujących i zatrzymujących się czasowo na noclegi w osiedlach wiejskich, zgłoszenia właściwemu sołtysowi i uzyskanie pozwolenia na przenocowanie.
- Poz. 68 Pismo ogólne Wojewody Warszawskiego z dnia 7 maja br. Nr SG. I-2/8/48 w sprawie przejęcia niektórych kategorii mienia państwowego na własność powiatowych związków samorządu terytorialnego.
- Poz. 69 Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego z dnia 31.I. 1946 r. o upoważnieniu wójtów, Burmistrzów i Prezydentów miast stosowania nakazów karnych.

Publikacje Władz i Urzędów niezespólnych

- Poz. 70 Zarządzenie Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia Przedsiębiorstw dla Województwa Warszawskiego w sprawie skreślenia przedsiębiorstw przechodzących lub podlegających przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego — ogłoszonych w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 3 z dnia 12.III. 1947 r. i Nr 6 z dnia 31.III. 1947 r.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenia o przetargach.

Ogłoszenia o unieważnieniu i zagubieniu dokumentów.

DZIAŁ URZĘDOWY

P r z e d r u k i

Poz. 59

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 kwietnia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustanowienia opiekunów społecznych i sposobu wykonywania przez nich obowiązków.

(Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 291 z 1929 r.)

Na podstawie art. 7 ustęp drugi, art. 8 ustęp drugi oraz art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267) zarządza się co następuje:

I. Wybór opiekuna społecznego.

§ 1. Przed upływem dni trzydziestu od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zarząd gminy ustali spośród osób odpowiadających wymaganiom art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267) kandydatów na opiekunów społecznych, o czym przewodniczący zarządu gminnego winien niezwłocznie ich zawiadomić.

Na każde stanowisko opiekuna społecznego zarząd gminy wyznaczy w miarę możliwości kilku kandydatów.

§ 2. Przy wyznaczaniu kandydatów na opiekunów społecznych zarząd gminy winien uwzględnić przede wszystkim te osoby, które mają za sobą pracę społeczną i wyraziły gotowość objęcia stanowiska opiekuna społecznego.

§ 3. Jeżeli wyznaczony przez zarząd gminy kandydat z powodów, wskazanych w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r., zechce się uchylić od objęcia stanowiska opiekuna społecznego, winien przed upływem 14 dni od chwili otrzymania zawiadomienia (§ 1) powiadomić o tym zarząd gminy.

§ 4. Osoba, wyznaczona przez zarząd gminy, jako kandydat na stanowisko opiekuna społecznego, która w terminie, wskazanym w § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267) kandydatów na opiekunów społecznych, o czym przewodniczący zarządu gminy winien niezwłocznie ich zawiadomić.

Na każde stanowisko opiekuna społecznego zarząd gminy wyznaczy w miarę możliwości kilku kandydatów.

§ 2. Przy wyznaczaniu kandydatów na opiekunów społecznych zarząd gminy winien uwzględnić przede wszystkim te osoby, które mają za sobą pracę społeczną i wyraziły gotowość objęcia stanowiska opiekuna społecznego.

§ 3. Jeżeli wyznaczony przez zarząd gminy kandydat z powodów, wskazanych w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r., zechce się uchylić od objęcia stanowiska opiekuna społecznego, winien przed upływem 14 dni od chwili otrzymania zawiadomienia (§ 1) powiadomić o tym zarząd gminy.

§ 4. Osoba, wyznaczona przez zarząd gminy, jako kandydat na stanowisko opiekuna społecznego, która w terminie, wskazanym w § 3 niniejszego rozporządzenia, nie zawiadomiła zarządu gminy o uchyleniu się od objęcia tego stanowiska, jako powody uchylenia się wskazać może jedynie okoliczności, wymienione w punktach 2), 4) i 5) art. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r., które zaistniały po powyższym terminie.

§ 5. W ciągu dni czternastu od upływu terminu — wskazanego w § 3, zarząd gminy złoży radzie gminnej (miejskiej) wniosek w sprawie wyboru na opiekunów społecznych kandydatów, ustalonych w myśl § 1, wyłączając z listy jedynie tych, co do których uzna, że dostatecznie udowodnili podstawy uchylenia się, wymienione w pp. — 4 art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r.

§ 6. W ciągu następnych dni trzydziestu rada gminna (miejska) poweźmie uchwałę co do złożonych jej wniosków.

§ 7. Jeżeli powody uchylenia się kandydata od objęcia stanowiska opiekuna społecznego uznane będą za uzasadnione, zarząd gminy w braku innych ustalonych kandydatów (ustęp drugi § 1 nin. rozp.) niezwłocznie wyznaczy nowych kandydatów na to stanowisko przy zachowaniu postanowień poprzednich paragrafów.

§ 8. Najpóźniej na 90 dni przed upływem czasu, na jaki wybrano opiekuna społecznego, zarząd gminy wyznaczy nowych kandydatów na to stanowisko z zachowaniem postanowień poprzednich paragrafów.

§ 9. W razie zawakowania stanowiska opiekuna społecznego z powodów w ustępie trzecim art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. wymienionych, — przy czym istnienie powodów zrzeczenia się, bądź utrata prawa wybieralności w nny być stwierdzone przez radę gminną (miejską), — zarząd gminy w braku innych ustalonych kandydatów (ust. drugi § 1 nin. rozp.) niezwłocznie wyznaczy na wakujące miejsce nowych kandydatów, spośród których rada gminna wybierze opiekuna społecznego na okres do końca bieżącej kadencji opiekunów społecznych. Postanowienia §§ 1--7 niniejszego rozporządzenia mają w tym wypadku odpowiednie zastosowanie.

§ 10. Zarząd gminy może złożyć radzie gminnej (miejskiej) wniosek w sprawie wyboru osoby, której poruczone będzie przejściowo pełnienie obowiązków opiekuna społecznego, gdy stanowisko opiekuna społecznego wakuje lub gdy opiekun spo-

teczny nie ma możliwości pełnienia swych obowiązków.

§ 11. Z chwilą utworzenia gminnej komisji opieki społecznej w myśl ustępu pierwszego art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. przechodzą na nią wszystkie uprawnienia i obowiązki zarządu gminy, wymienione w §§ 1—10 niniejszego rozporządzenia.

II. Objęcie obowiązków.

§ 12. O dokonany przez radę gminną (miejską) wyborze opiekuna społecznego zarząd gminy niezwłocznie zawiadomi wybranego opiekuna.

§ 13. Przewodniczący zarządu gminy lub w jego zastępstwie jeden z członków tego zarządu pouczy nowowybranego opiekuna społecznego o jego obowiązkach z powołaniem się na obowiązujące w zakresie opieki społecznej przepisy prawne, po czym opiekun społeczny przez podanie ręki złoży przyrzeczenie, iż obowiązki swe spełniać będzie sumiennie i ku pożytkowi powierzonej trosce jego ludności, przestrzegając przy tym przepisów prawa.

O złożeniu przyrzeczenia sporządzony będzie protokół, który podpiszą odbierający oraz składający przyrzeczenie.

§ 14. Po złożeniu przyrzeczenia (§ 13) opiekun społeczny otrzymuje legitymację, która winna zawierać imię i nazwisko opiekuna społecznego, określenie terenu działalności (okręgu, obwodu), termin ważności, tudzież fotografię opiekuna społecznego. W gminach wiejskich legitymacja zawierać ma fotografię tylko w razie potrzeby, stwierdzonej uchwałą rady gminnej. Legitymacja winna być opatrzona pieczęcią zarządu gminy i podpisem przewodniczącego lub zastępującego go członka zarządu gminy (załącznik Nr 1).

III. Sposób wykonywania obowiązków opiekunów społecznych.

§ 15. Każdy opiekun społeczny winien wyznaczyć stałe dni i godziny przyjęć w sprawach związanych z jego obowiązkami i podać je do wiadomości zarządu gminy.

Rada gminna (miejska)¹⁾ może oznaczyć minimalną tygodniową liczbę godzin, jaką opiekun społeczny przeznaczyć ma na przyjęcie interesantów.

§ 16. Zarząd gminy winien dostarczyć opiekunowi społecznemu tabliczkę celem umieszczenia przy wejściu do domu, w którym urzęduje. Na tabliczce winny być wypisane wyrazy: „Opiekun Społeczny” ze wskazaniem okręgu lub obwodu, na który rozciąga się działalność opiekuna, oraz winien być oznaczony lokal tudzież dni i godziny przyjęć.

§ 17. Jeżeli opiekun społeczny nie posiada odpowiedniego pomieszczenia, to na jego żądanie zarząd gminy winien mu dostarczyć lokalu dla przyjmowania interesantów i załatwiania innych czynności urzędowych.

§ 18. Opiekun społeczny obowiązany jest zapoznać się z warunkami życia ludności na powierzonym mu obszarze zwracając szczególną uwagę na wypadki wymagające roztoczenia opieki społecznej.

§ 19. Opiekun społeczny winien wystąpić do właściwego organu z wnioskiem w sprawie rozto-

czenia opieki nad osobą rzeczywiście opieki potrzebującą, nie czekając na jej prośbę.

§ 20. Przed wystąpieniem z wnioskiem w sprawie roztoczenia opieki opiekun społeczny winien zbadać stosunki osobiste i majątkowe osoby, mającej z opieki korzystać, osobiście w jej mieszkaniu, a także — w razie potrzeby — zasięgnąć informacji u jej krewnych, powinowatych, sąsiadów, w miejscu pracy jej lub krewnych oraz we właściwych urzędach lub instytucjach.

W zakresie stosunków osobistych opiekun społeczny winien wziąć pod uwagę stan cywilny osoby, mającej korzystać z opieki, jej wiek, pochodzenie, wychowanie i otoczenie, rodzaj zatrudnienia, tudzież wszelkie okoliczności, które wpływają na rodzaj i zakres niezbędnej opieki w myśl obowiązujących przepisów.

Zbadanie stosunków materialnych winno mieć na celu stwierdzenie, czy osoba, której badania dotyczą, posiada środki utrzymania z pracy własnej lub innych dochodów, a w szczególności czy pobiera zasiłek, rentę itp., czy korzysta w jakikolwiek sposób ze świadczeń publicznych, względnie z pomocy instytucji lub osób prywatnych, oraz czy istnieją osoby prawnie obowiązane do jej utrzymania i mogące obowiązek ten pełnić.

§ 21. Instrukcja uchwalona przez radę gminną (miejską)¹⁾ może przewidywać, iż wystąpienie z wnioskiem w sprawie roztoczenia opieki nad osobą niezdolną do pracy winno być poprzedzone skierowaniem jej do lekarza, wskazanego przez zarząd gminy, celem ustalenia stopnia niezdolności do pracy.

§ 22. Opiekun społeczny winien dane, uzyskane w trybie w poprzednich §§-ach wskazanym, zaprotokółować w wypadkach przewidzianych w instrukcji uchwalonej przez radę gminną (miejską)¹⁾ i w sposób przez nią ustalony i, o ile można, iż osoba, której dane te dotyczą, rzeczywiście opieki społecznej potrzebuje, winien dane te przesłać do zarządu gminy lub do organu wskazanego przez zarząd gminy wraz z wnioskiem co do rodzaju i zakresu niezbędnej pomocy.

O ile na podstawie zebranych danych niezbędne jest, — zdaniem opiekuna społecznego, — umieszczenie osoby potrzebującej opieki w zakładzie zamkniętym, opiekun społeczny winien to w swym wniosku zaznaczyć.

§ 23. W razie otrzymania prośby opartej na okolicznościach, nie dających podstawy do świadczeń z tytułu opieki społecznej a uprawniających do roszczeń z innych tytułów, opiekun społeczny winien w miarę możliwości udzielić wskazówek co do sposobu dochodzenia przysługujących petentowi praw.

§ 24. Na żądanie zarządu gminy inb innego organu właściwego opiekun społeczny winien zbadać warunki osobiste i materialne osoby, która ma być przedmiotem opieki społecznej, a zebrane dane zaprotokółować i przesłać zarządowi gminy względnie właściwemu organowi wraz ze swą opinią.

§ 25. Zasady organizacji opieki społecznej w gminie mogą przewidywać, iż wypłata świadczeń z tytułu opieki społecznej w gotówce lub w naturze dokonywana ma być za pośrednictwem opiekuna społecznego.

§ 26. Instrukcja uchwalona przez radę gminną (miejską)¹⁾ określi maksymalną wysokość świadczeń, jakich w wypadkach niezbędnej pomocy do-

raznej udzielać może samodzielnie opiekun społeczny, sposób wypłaty tych świadczeń oraz sposob korzystania i wyrachowania się przez opiekuna społecznego z funduszy na ten cel przeznaczonych. Ponadto instrukcja określi warunki, przy których istnieniu opiekunowi społecznemu będzie przysługiwało prawo prowizorycznego umieszczenia osób, potrzebujących niezwłocznie opieki zakładowej w zakładach opiekuńczych lub u osób prywatnych, — w obydwu wypadkach na rachunek gminy.

§ 27. Opiekun społeczny winien co pewien czas badać warunki osobiste i materialne osób korzystających z opieki społecznej.

U ile opiekun społeczny przekona się, że 1) warunki osoby korzystającej z opieki społecznej zmieniają się, 2) że zastosowany rodzaj opieki jest niecelowy, 3) że udzielane świadczenia są niewystarczające albo nadmierne, bądź, 4) że udzielane świadczenia są wykorzystywane w sposób niewłaściwy lub oszukawczy, winien w każdym z wymienionych wypadków wystąpić z wnioskiem o zmianę rodzaju lub rozmiaru opieki bądź nawet o zaprzestanie udzielania opieki.

§ 28. Wszelkie zażalenia na czynności opiekunów społecznych ze strony osób pragnących korzystać lub korzystających z opieki społecznej winny być wnoszone do gminnej komisji opieki społecznej, a gdzie ona nie istnieje, — do zarządu gminy.

Po otrzymaniu zażalenia gminna komisja opieki społecznej względnie zarząd gminy winien zażądać wyjaśnień od opiekuna społecznego; jeżeli zarzuty, podniesione w zażaleniu są uzasadnione, gminna komisja opieki społecznej względnie zarząd gminy prześle zażalenie radzie gminnej (miejskiej)¹⁾ wraz ze swym wnioskiem.

Opiekun społeczny, będący członkiem gminnej komisji opieki społecznej nie może brać udziału w rozstrzygnięciu, jaki bieg nadać zażaleniom, wniesionym na jego czynności.

§ 29. Szczegółowe przepisy dotyczące sposobu wykonywania czynności opiekunów społecznych, określają w ramach niniejszego rozporządzenia instrukcje, wydane przez radę gminną (miejską)¹⁾ na wniosek gminnej komisji opieki społecznej, a gdzie ona nie istnieje, — na wniosek zarządu gminy. Niezwłocznie po uchyleniu przez radę gminną¹⁾ instrukcja ma być przedłożona do wiadomości władzy nadzorczej danej gminy w zakresie opieki społecznej.

§ 30. Zarząd gminy winien dostarczyć opiekunom społecznym niezbędnych materiałów pismienych, druków, formularzy i książek, które stosownie do instrukcji opiekun społeczny winien prowadzić.

Sposób sporządzania sprawozdań (art. 7, punkt 5 i art. 21, ustęp pierwszy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r.) i termin ich składania gminnej komisji opieki społecznej względnie radzie gminnej¹⁾, — określi instrukcja, uchwalona przez radę gminną (miejską)¹⁾.

IV. Oznaki.

§ 31. Opiekunowie społeczni mają prawo noszenia oznaki okrągłej o średnicy 24 mm, wytłaczanej w brzozy, srebrzonej, oksydowanej; w otoku napis: „opiekun społeczny“, wewnątrz otoku

orzeł, karmiący czworo piskląt; wolna przestrzeń wewnątrz otoku wycięta (załącznik Nr 2).

§ 32. Oznakę wyda opiekunowi społecznemu zarząd gminy za pokwitowaniem.

§ 33. W razie zgubienia oznaki opiekun społeczny winien niezwłocznie zawiadomić o tem zarząd gminy, poczem może otrzymać nową oznakę.

§ 34. Z chwilą, — gdy opiekun społeczny przestaje pełnić swe obowiązki, winien oznakę zwrócić zarządowi gminy.

V. Zwrot kosztów.

§ 35. Rada gminna (miejska)¹⁾ określi kategorię wydatków, które w myśl art. 8 ustępu trzeciego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. uważać należy za konieczne i podlegające zwrotowi.

§ 36. Rada gminna (miejska)¹⁾ zapewni opiekunowi społecznemu bezpłatne korzystanie z gminnych środków lokomocji, o ile to jest niezbędne przy wykonywaniu jego czynności.

§ 37. Opiekunowie społeczni mogą otrzymywać załatki na konieczne, ze swymi czynnościami związane, wydatki w granicach i w sposób przez radę gminną (miejską)¹⁾ ustalony.

§ 38. Rada gminna (miejska)¹⁾ może przyznać opiekunom społecznym ryczałt miesięczny na pokrycie drobnych wydatków, związanych z wykonywaniem ich czynności.

VI. Okręgi opiekuńcze.

§ 39. W gminach, w których ze względu na obszar i liczbę mieszkańców konieczne jest ustanowienie więcej niż jednego opiekuna społecznego, zarząd gminy w ciągu 14 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia złoży radzie gminnej (miejskiej)¹⁾ wniosek co do podziału całego obszaru gminy na okręgi opiekuńcze.

Okręgi opiekuńcze mogą dzielić się na obwoody, z których każdy mieć będzie jednego opiekuna społecznego. W tym wypadku zarząd gminy w terminie wymienionym w ustępie pierwszym złoży radzie gminnej (miejskiej)¹⁾ wniosek dotyczący zasad organizacji okręgów opiekuńczych oraz sposobu wyboru przedstawicieli okręgów opiekuńczych do gminnej komisji opieki społecznej (punkt 3 ustępu drugiego art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r.).

§ 40. W gminach, — w których w myśl ustępu pierwszego art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. gminne komisje opieki społecznej mają być utworzone, podział na okręgi opiekuńcze tudzież zasady ich organizacji, ustalone stosownie do postanowień poprzedniego paragrafu niniejszego rozporządzenia mieć będą charakter tymczasowy.

Najpóźniej na sześć miesięcy przed upływem pierwszego trzyletniego okresu urzędowania opiekunów społecznych gminna komisja opieki społecznej złoży radzie gminnej (miejskiej)¹⁾ wniosek co do ostatecznego podziału całego obszaru gminy na okręgi względnie obwoody opiekuńcze, oraz co do zasad ich organizacji.

§ 41. Przy wyznaczaniu kandydatów na opiekunów społecznych (§§ 1, 7, 8 i 9) w gminach określonych w ustępie pierwszym § 39 niniejszego roz-

porządzenia gminna komisja opieki społecznej względnie zarząd gminy zarazem zaprojektuje przydzielenie im poszczególnym okręgów względnie obwodów opiekuńczych.

§ 42. Zarząd gminy poda do wiadomości publicznej w sposób w danej gminie praktykowany podział obszaru gminy na okręgi i obwody opiekuńcze tudzież nazwiska i adresy opiekunów społecznych dla każdego okręgu lub obwodu.

VII. Przepisy końcowe.

§ 43. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Objaśnienia.

1) Obecnie Gminna Miejska Rada Narodowa.

Załącznik Nr 1 do rozporządzenia Min. Pracy i Op. Społ. z dnia 11 kwietnia 1929 r. (poz. 291).

Wzór legitymacji opiekuna społecznego.

str. 1.

**LEGITYMACJA
OPIEKUNA SPOŁECZNEGO**

Gmina

Powiat

Województwo

str. 2.

Miejsce na fotografię

Własnoręczny podpis opiekuna społecznego

Pieczczę okrągłą:

Opiekun Społeczny:

str. 3.

LEGITYMACJA Nr.....

Ważna do dn..... 19..... r.

P.
(imię i nazwisko)

Jest opiekunem społecznym

na okrąg..... obwód.....

gminy..... pow.....

województwa

Legitymacja wydana dn..... 19..... r.

P o d p i s :

Pieczczę

str. 4.

M. P.

Załącznik Nr 2 do rozporządzenia Min. Pracy i Op. Społ. z dnia 11 kwietnia 1929 r. (poz. 291)
(p. § 31 wym. rozp. — Oznaki)

Poz. 60

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH W POROZUMIENIU Z MINISTREM PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

z dnia 2 maja 1929 r.

o współdziałaniu organów policji państwowej¹⁾ z opiekunami społecznymi.

(Dz. U. R. P. Nr 43. poz. 358 z 1929 r.)

Na podstawie art. 9 ust. trzeci rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267) zarządza się co następuje:

§ 1. Organa policji państwowej¹⁾ bezpośrednio zawiadamiają właściwego opiekuna społecznego o każdym wypadku, wymagającym natychmiastowego roztoczenia opieki społecznej.

§ 2. Na żądanie opiekuna społecznego organa policji państwowej¹⁾ obowiązane są udzielić mu pomocy w odprowadzeniu osoby, potrzebującej natychmiastowej opieki, a znajdującej się w miejscu publicznym, do miejsca, gdzie opieka ta ma być udzielona.

§ 3. W razie czynnego oporu lub utrudniania opiekunowi społecznemu spełnienia jego obowiązków organa policji państwowej¹⁾ na żądanie opiekuna społecznego obowiązane są udzielić mu pomocy, usuwając przeszkody, uniemożliwiające wykonywanie jego czynności, niezależnie od sporządzenia protokołu za opór władzy.

§ 4. Organa policji państwowej¹⁾ udzielać będą opiekunom społecznym na podstawie danych,

znajdujących się w posiadaniu policji państwowej¹⁾, informacji o osobach, będących przedmiotem opieki społecznej.

§ 5. W razie zatrzymania żebraka lub włóczęgi, co do którego policji¹⁾ wiadomo, że znajduje się pod opieką opiekuna społecznego w myśl art. 15 ustęp drugi i art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 823), policja państwowa²⁾ zawiadamia o fakcie zatrzymania właściwego opiekuna społecznego.

§ 6. Organa policji państwowej¹⁾ w razie żądania ze strony opiekuna społecznego udzielenia mu pomocy mogą żądać okazania legitymacji opiekuna.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Objaśnienia.

¹⁾ Obecnie Milicji Obywatelskiej.

²⁾ Obecnie Milicji Obywatelskiej.

Publikacje Władz Centralnych

Poz. 61

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 25 lutego 1948 r.

wydane w porozumieniu Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie ustalenia wysokości udziału Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej w opłatach targowych.

(Dz. Urz. Min. Adm. Publ. Nr 10, poz. 60)

Na podstawie § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 lutego 1939 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o Komisjach nadzorczych nad obrotem przetworzonymi gospodarskimi i drobiem, nad hurtowym obrotem mięsem, oraz nad organizacją targowisk (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88) oraz § 2, ust. 2 i § 13 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych, Aproprowizacji, Administracji Publicznej oraz Ziemi Odzyskanych w sprawie powołania Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej (Dz. Urz. Min. Przem. i Handlu Nr 11, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zarządy gmin i inne osoby, posiadające uprawnienia do prowadzenia targowisk zwierzęcych

lub hal mięsnych, albo urządzenia takie prowadzące, winny pobierać w opłatach targowych sumy przypadające na koszty nadzoru zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23.X.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 678 z 1938 r.) na rzecz Komisarza Rządowego w związku z przejęciem przez niego funkcji komisji nadzoru rynku mięsnego.

2. Wysokość opłat skarbowych, przypadających na rzecz Komisarza Rządowego, ustala się jak następuje:

od każdej sztuki zwierzęcia:

a) bydła rogatego, jałowizny, koni	30 zł
b) cieląt, owiec	10 „
c) trzody chlewnej (za wyjątkiem warchlaków	25 „
d) innych zwierząt (warchlaki, kozy)	5 „

z opłat za mięso:

a) z tuszy wołowizny i koniny	10 zł
b) z 1/2 tuszy trzody chlewnej	20 „
c) z tuszy cieląt, bukatów i owiec	10 „
d) z tuszy innych zwierząt	5 „

§ 2.

1. Kwoty powyższe powinny wpłacać instytucje i osoby wymienione w § 1 ust. 1 najpóźniej w ciągu 7 dni od daty zainkasowania opłaty do kasy Urzędu Skarbowego, właściwego dla danej miejscowości na dochód Ministerstwa Przemysłu i Handlu pg. część XI dział 3, rozdział 11 par. 24 na rachunek Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej w Izbie Skarbowej w Warszawie.
2. Na pokrycie swoich wydatków instytucje i osoby wyżej wymienione potrącają 5% z sum zainkasowanych na rzecz Komisarza Rządowego, zawiadamiając go w terminach miesięcznych

o wysokości zainkasowanych i przekazanych kwot.

§ 3.

Kontrola poboru opłat oraz wpłat przewidzianych w § 1 przysługuje Komisarzowi Rządowemu oraz jego Delegaturom lub osobom przez nich upoważnionym niezależnie od nadzoru innych organów rządowych i samorządowych.

§ 4.

Za prawidłowe popieranie opłat na rzecz Komisarza Rządowego odpowiadają zarządy gmin, zarządcy targowisk i hal mięsnych lub inne osoby prowadzące targowiska, na których odbywa się obrót zwierzętami gospodarskimi i drobiem lub prowadzące hale mięsne.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 62

ZARZĄDZENIE

MINISTRA BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: SPRAW ZAGRANICZNYCH, ADMINISTRACJI

z dnia 10 lipca 1947 r.

o rejestracji cudzoziemców oraz przedłużeniu terminu ważności wiz, wydawaniu administracyjnych wiz pobytowych i zezwoleń na pobyt stały.

(Monit. Polski Nr 154, poz. 911 z 1947 r.)

W celu uporządkowania spraw pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przypomnienia o ciąży na nich obowiązków na podstawie art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465) i §§ 6, 8, 25, 27—30 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 575) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Każdy cudzoziemiec, przybyły na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega obowiązkowi meldunkowemu. Obowiązek ten winien być dopełniony w ciągu 24 godzin od chwili przybycia, względnie od chwili zmiany miejsca pobytu (adresu).

§ 2.

Każdy cudzoziemiec, przybyły na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niezależnie od obowiązku meldunkowego podlega obowiązkowi rejestracji. Obowiązek ten jest jednorazowy i winien być dopełniony osobiście, najpóźniej w terminie 8 dni od chwili przybycia do Polski.

§ 3.

Rejestrację przeprowadza się w Powiatowym, względnie Miejskich Komendach Milicji Obywatelskiej miejsca pobytu cudzoziemca.

§ 4.

Wypełnienie obowiązku rejestracji polega na zgłoszeniu się we właściwej Komendzie MO. w celu:

a) okazania ważnego paszportu zagranicznego, zaopatrzonego w ważną wizę, udzieloną przez jedną z polskich placówek konsularnych za granicą;

b) złożenia wypełnionych i podpisanych dwóch deklaracji rejestracyjnych, zaopatrzonych w dwie fotografie.

§ 5.

Po dopełnieniu rejestracji należy cudzoziemcowi wydać zaświadczenie o rejestracji.

§ 6.

Zezwolenie na pobyt może uzyskać cudzoziemiec wyłącznie przed przyjazdem do Polski za pośrednictwem właściwego polskiego urzędu konsularnego.

§ 7.

Przedłużenia terminu ważności wizy wydają Wojewódzkie, a w Warszawie i Łodzi Miejskie Komendy Milicji Obywatelskiej miejsca pobytu cudzoziemca.

§ 8.

Właściwe (§ 7) Wojewódzkie lub Miejskie Komendy Milicji Obywatelskiej wydają cudzoziemcom zezwolenia na zmianę pobytu czasowego na stały.

§ 9.

Cudzoziemcy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, a którzy nie dopełnili obowiązku rejestracji przed władzami admini-

stracji ogólnej po dniu 22 lipca 1944 r., obowiązani są obowiązku tego dopełnić w sposób, przewidziany w niniejszym zarządzeniu, w ciągu 8-miu dni od daty jego wejścia w życie.

§ 10.

Cudzoziemcy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, a którzy nie posiadają paszportów zagranicznych, zaopatrzonych w ważne wizy pobytowe, winni, jeżeli pragną pozostać w Polsce czasowo lub na stałe, w ciągu 14-tu dni od wejścia w życie niniejszego zarządzenia zwrócić się do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego w Polsce o wydanie im ważnych paszportów zagranicznych, zaś w ciągu dalszych 8-miu dni — do właściwej Wojewódzkiej (Miej-

skiej) Komendy Milicji Obywatelskiej o wydanie administracyjnej wizy pobytowej i zaświadczenia o rejestracji lub zezwolenia na pobyt stały.

§ 11.

Obowiązkom, wymienionym w niniejszym zarządzeniu, nie podlegają cudzoziemcy, którym służy prawo zakrajowości.

§ 12.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy Niemców, których rejestrację i pobyt regulują odrębne zarządzenia.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 63

INSTRUKCJA

MINISTRA SKARBU

z dnia 8 listopada 1947 r.

dla władz i urzędów państwowych

w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw, wydana w związku z art. 7 pkt. 1) dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o spłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

(Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 45, poz. 355 z 1947 r.)

§ 1. Opłata skarbową należną w myśl pozycji 1 i 2 Cz. I Tabeli opłat skarbowych od podań, protokółów zastępujących podania, załączników oraz świadectw ma być uiszczona znaczkami skarbowymi z wyjątkiem tych świadectw, od których opłata przekracza 2.000 zł. Opłatę skarbową od tych świadectw uiszcza się gotówką w kasie urzędu skarbowego.

§ 2. 1. Celem uiszczenia opłaty od podania lub protokołu zastępującego podanie, strona powinna nakleić znaczki skarbowe w miarę możliwości na przedniej stronie pisma. Wartość tych znaczków ma się równać sumie opłat przypadających od podania i załączników.

2. Wysokość opłat należy obliczyć na podstawie pozycji 1 Cz. I Tabeli opłat skarbowych z uwzględnieniem przepisów dodatkowych Nr 1—4 Cz. II Tabeli opłat skarbowych, zwolnień przewidzianych w przepisach dodatkowych do poz. 1 Cz. II Tabeli oraz rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej.

§ 3. 1. Znaczki skarbowe na podaniu nie powinny być kasowane prywatnie (art. 7 pkt. 1 dekretu). Jeżeli jednak strona skasowała znaczek umieszczony na podaniu, nie należy żądać powtórzonego uiszczenia należnej opłaty.

2. W razie podejrzenia, że znaczek jest podrobiony, przerobiony lub nosi ślady poprzedniego kasowania, należy przesłać pismo ze znaczkiem Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych w Łodzi, ul. Dowborczyków 18 do ekspertyzy. Wynik ekspertyzy zadecyduje o dalszym postępowaniu.

§ 4. 1. Urzędnik biura podawczego przyjmujący podanie, po stwierdzeniu, że podanie to podlega opłacie skarbowej, wzywa składającego podanie do dostarczenia znaczków skarbowych odpowiedniej wartości. Dostarczone znaczki po stwierdzeniu, że nie były uprzednio użyte, odklejone, podrobione ani przerobione, należy nakleić w miarę możliwości na przedniej stronie pisma.

2. Naklejone znaczki skarbowe urzędnik biura podawczego kasuje przez przekreślenie ich bądź atramentem na krzyż w ten sposób, aby kreski znajdowały się częściowo na papierze poza znaczkiem, bądź też w sposób mechaniczny pieczęcią lub kasownikiem tak, aby część pieczęci lub kasownika znajdowała się na papierze poza znaczkami.

§ 5. Powtórzonego skasowania znaczków dokonuje urzędnik załatwiający podanie przez umieszczenie atramentem na każdym znaczku daty załatwienia podania w ten sposób, ażeby część daty przechodziła na znaczek sąsiedni lub na papier.

§ 6. Załatwienie podania może nastąpić dopiero po uiszczeniu należnej opłaty skarbowej, chyba, że na podstawie przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych) oraz rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej podanie to jest wolne od opłaty bądź nie podlega opłacie skarbowej albo zachodzą wyjątkowe okoliczności (§ 7) uzasadniające konieczność załatwienia podania pomimo braku opłaty skarbowej. Podstawę prawną zwolnienia należy podać na nodaniu w formie „Zwolniono w myśl poz. Przepisów dodatkowych (cz. II Tabeli opłat skarbowych). — § rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1947 r. Dz. U. R. P. Nr poz. . . .”.

§ 7. Załatwienie podania pomimo braku należnej opłaty skarbowej może nastąpić tylko w przypadkach następujących (art. 7 pkt. 1 dekretu w związku z art. 165 ust. 4 dekretu o postępowaniu podatkowym):

- 1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony,
- 2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin,
- 3) jeżeli osoba zamieszkała za granicą wniosła podanie bez pośrednictwa konsula polskiego.

§ 8. Jeżeli wniesiono podanie za pośrednictwem poczty lub innego organu doręczającego lub drogą telegraficzną — bez uiszczenia należnej opłaty skarbowej lub w kwocie niższej, urzędnik biura podawczego umieszcza na tym piśmie adnotację „Opłaty skarbowej nie uiszczono“ lub „Opłatę skarbową uiszczono tylko w kwocie zł.“ i zaopatruje ją datą i podpisem.

§ 9. Urzędnik mający załatwić takie podanie po ustaleniu, że od złożonego podania i załączników należy się opłata skarbową, której nie uiszczono lub uiszczono w kwocie za niskiej oraz, że nie zachodzą przypadki wymienione w § 7 — zwraca kancelaria podanie z adnotacją „Kancelaria wezwie do uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie zł na wzorze Nr 1“.

§ 10. Kancelaria sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej (wzór Nr 1) i wysyła je jako zwykłą przesyłkę pocztową bez dowodu doręczenia i bez uiszczenia opłaty pocztowej znaczkami urzędowymi, a na podaniu umieszcza pod poleceniem uwagę „Wysłano dnia“ i składa je do terminarza. Jeżeli po upływie dwóch tygodni od dnia wysłania wezwania strona nie uiści żądanej opłaty, należy podanie złożyć do akt.

§ 11. W przypadkach wymienionych w § 7 pkt. 1) i 2) urzędnik załatwiający podanie uzasadnia na podaniu konieczność załatwienia oraz umieszcza adnotację: „Kancelaria wezwie do uiszczenia opłaty skarbowej zł na wzorze Nr 2“.

§ 12. 1. Kancelaria sporządza wezwanie w dwóch egzemplarzach na druku w formie karty pocztowej (wzór Nr 2), wciąga wezwanie do zapisku (wzór Nr 3) i doręcza stronie jeden z tych egzemplarzy za dowodem doręczenia. W przypadku doręczenia wezwania za pośrednictwem poczty należy wysłać wezwanie jako przesyłkę poleconą za zwrotnym poświadczeniem odbioru bez uiszczenia opłaty pocztowej znaczkami urzędowymi. Po wysłaniu wezwania kancelaria umieszcza na podaniu poniżej adnotacji (§ 11) uwagę: „wysłano dnia poz. bież. zapisku“ zaopatruje w podpis i zwraca je urzędnikowi załatwiającemu sprawę; taką samą adnotację umieszcza na drugim egzemplarzu wezwania oraz w zapisku w rubryce 4 umieszcza datę wysłania wezwania na kwotę.

2. Drugie egzemplarze wezwań wzoru Nr 2 kancelaria przechowuje w terminarzu (§ 10). Nadchodzące dowody doręczenia należy dołączyć do odnośnych wezwań.

3. Jeżeli strona po upływie dwóch tygodni od doręczenia wezwania nie dostarczyła żądanych znaczków skarbowych, kancelaria umieszcza na drugim egzemplarzu wezwania przechowywanym u siebie uwagę: „opłaty do dnia nie—uiszczono — całości—tylko . . . zł“ zaopatruje tę uwagę w podpis i po wypełnieniu rubr. 6 zapisku przesyła do przymusowego ściągając a opłaty przez właściwy urząd skarbowy.

4. Zapisek wzór Nr 3 zakłada się na każdy rok kalendarzowy.

§ 13. W przypadku załatwienia podania, pomimo nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej, z przyczyny wymienionej w § 7 pkt. 3) — odpowiedź na podanie należy przesłać temu Konsulatowi R. P., w którego okręgu strona ma zamieszkanie lub siedzibę i podać wysokość należnych opłat. Konsulat doręcza odpowiedź stronie, pobierając równocześnie należne opłaty.

§ 14. 1. Po dostarczeniu znaczków skarbowych na skutek wezwania z § 10 kancelaria postępuje w sposób wskazany w § 4, po czym przekazuje podanie urzędnikowi, właściwemu do załatwienia.

2. W przypadkach dostarczenia znaczków skarbowych na skutek wezwania z § 12, kancelaria nakleja znaczki na drugim egzemplarzu wezwania, kasuje znaczki, w sposób określony w § 4, umieszcza na znaczkach datę skasowania i równocześnie odnotowuje w rubr. 5 zapisku datę złożenia znaczków skarbowych.

§ 15. 1. Jeżeli, w wyniku załatwienia podania, strona ma otrzymać świadectwo urzędowe podlegające opłacie skarbowej, opłata skarbową ma być uiszczona przed wręczeniem tego świadectwa. Obliczenia wysokości przypadającej opłaty należy dokonać na podstawie poz. 2 Cz. I Tabeli opłat skarbowych oraz przepisów dodatkowych Nr 10 i 12 Cz. II Tabeli opłat skarbowych, o nie świadectwo to nie jest wolne od opłaty na podstawie Nr 11, 13 i 14 przepisów dodatkowych lub rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej.

2. Uiszczenie opłaty następuje w przypadku: a) gdy opłata nie przekracza 2.000 zł — przez naklejenie znaczków na świadectwie i skasowanie ich pieczęcią urzędową urzędu wydającego świadectwo w sposób wskazany w § 4 ust. 2, b) gdy przekracza kwotę powyższą — przez uiszczenie opłaty w gotówce w kasie właściwego urzędu skarbowego. Urzędnik wydający świadectwo poświadczają uiszczenie opłaty w znaczkach skarbowych na dotyczącym akcie, w przypadku zaś uiszczenia opłaty gotówką umieszcza adnotację na świadectwie, zaś kwit kasowy dołącza do aktu. W razie zwolnienia świadectwa od opłaty należy tak w akcie, jak i w świadectwie podać podstawę prawną zwolnienia w formie: „Zwolnienie od opłaty skarbowej w myśl poz. lit. Przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych). — § rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr poz.)“:

Minister Skarbu

K. Dąbrowski.

Załączniki:

- 1) wzory wezwań Nr 1, 2 i 3,
- 2) wyciąg z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r.
 1. art. 1, 2, 3, 5 ust. 1 pkt. 1),
art. 6 ust. 1 pkt. 1 (art. 7 pkt. 1)
 2. z Tabeli opłat skarbowych
 - a) Cz. I poz. 1, 2,
 - b) Cz. II do poz. 1 i 2 przep's. dod. 1—14
 3. wyciąg z art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

Załączniki do Instrukcji

Wzór Nr. 1.
(strona pierwsza)

Zwykła

.....
(Nazwa urzędu wysyłającego)

Ob.....
.....
.....

(miejscowość)

ul.....

Sprawa urzędowa

poczta

Opłatę pocztową uiści adresat

(Format kartki pocztowej).

(strona druga)

....., dnia.....194.....r.

Nr.....

(przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze wezwanie lub powołać się na powyższy numer).

Na podaniu z dnia 194 . . r. w przedmiocie :
brak opłaty skarbowej w kwocie zł.

Znaczki skarbowe powyższej wartości należy złożyć w terminie do dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania w podanym niżej urzędzie, w przeciwnym razie podanie nie będzie załatwione (art. 165 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174 w związku z art. 7 pkt. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

.....
(nazwa urzędu)

podpis.....

Załącznik do Instrukcji

Wzór Nr. 2.

..... (Nazwa urzędu wysyłającego) (strona pierwsza wezwania) Polecona za zwrotnym poświadczeniem odbioru

Ob.....

Sprawa urzędowa
Opłatę pocztową uścił adresat.

..... (miejsowość)

ul.....

(Format kartki pocztowej)

poczta

(strona druga wezwania)

..... dnia 194 r.

Nr.....

(przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze wezwanie lub powołać się na powyższy numer)

Na podaniu z dnia 194 . . . r. w przedmiocie
brak opłaty skarbowej w kwocie zł.

Znaczkę skarbową powyższej wartości należy złożyć w podanym niżej urzędzie.

W razie niedostarczenia znaczków skarbowych w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania nie uiszona opłata skarbową zostanie przymusowo ściągana wraz z kosztami egzekucyjnymi w drodze egzekucji administracyjnej (art. 165 ust. 4 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174 w związku z art. 7 pkt. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

..... (nazwa urzędu)

podpis.....

(strona pierwsza poświadczenia odbioru)

(Datownik urzędu pocztowego)

Zwrotne poświadczenie odbioru

Do.....

(nazwa urzędu wysyłającego)

Sprawa służbowa.

(Format kartki pocztowej)

(strona druga poświadczenia odbioru)

Wezwanie..... z dnia 194 r. do uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie..... zł należnej od podania z dnia.....

Nr..... w sprawie..... otrzymałem

....., dnia 194 r.

podpis.....

Wzór Nr 3

Z A P I S E K

wezwań z § 11 instrukcji w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw.

Nr bież.	Nr sprawy	Imię i nazwisko osoby wezwanej do uiszczenia opłaty skarbowej	Data wysłania wezwania na kwotę	Data złożenia znaczków skarbowych oraz ich wartość	Data wysłania wzoru Nr 2 do egzekucji oraz kwota egzekwowanej należności	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

W y c i a g

z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r.

o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

Przedmiot opłaty.

Art. 1. Opłacie skarbowej podlegają podania i pisma wymienione w „Tabeli opłat skarbowych“, stanowiącej załącznik do niniejszego dekretu.

- 1) w stosunku do podań i pism stwierdzających czynności urzędowe — z chwilą wniesienia podania, podpisania protokołu lub pisma, stwierdzającego czynność urzędową, albo wydania dokumentu.

Zwolnienia.

Art. 2. 1. Wolne są od opłaty skarbowej podania i pisma, wymienione jako wolne od opłaty w części II „Tabeli opłat skarbowych“.

2. Minister Skarbu może w drodze rozporządzenia zwalniać od opłaty skarbowej całkowicie lub częściowo podania i pisma, określone w art. 1, na całym obszarze Państwa lub w poszczególnych jego częściach w granicach słuszności gospodarczej.

Sposób uiszczania.

Art. 6. 1. Opłatę skarbową uiszcza się:

- 1) od dokumentów wydanych przez urząd stanu cywilnego, od pełnomocnictw, od podań i świadectw — wyłącznie przez użycie znaczków skarbowych z wyjątkiem przypadków przewidzianych w pkt. 3.

Obowiązek uiszczenia.

Art. 3. Obowiązek uiszczenia opłaty ciąży solidarnie na osobach fizycznych, prawnych, spadkach nieobjętych oraz na spółkach jawnych, komandytowych i spółkach nie będących spółkami handlowymi, które podanie lub pismo podlegające opłacie podpisały bądź są uprawnione do dochodzenia praw majątkowych, których podanie lub pismo dotyczy, albo w których interesie mają być lub zostały dokonane czynności urzędowe.

Powstanie obowiązku uiszczenia opłaty.

Art. 5. 1. Obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej powstaje:

Art. 7. W przypadku uiszczenia opłaty znaczkami skarbowymi skasowania znaczków dokonuje:

- 1) na dokumentach wydawanych przez urząd stanu cywilnego — urzędnik stanu cywilnego przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej, na podaniach zaś i świadectwach — urząd państwowy w sposób, który określi rozporządzenie Ministra Skarbu (kasowanie urzędowe); w razie nieuiszczenia opłaty skarbowej, urząd państwowy oraz urząd stanu cywilnego zastosuje przepis art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 174).

Prezydenta

Urząd Wojewódzki Warszawski
Wydział
Budżetowo-Gospodarczy
Nr.BB.1-0/7/48

Pruszków, dn. 15 czerwca 1948 r.

Do

Ob.Ob.Starostów Powiatowych
i Grodzkich
Urzędu Wojewódzkiego
i Prezydenta miasta Pruszkowa

W Dzienniku Wojewódzkim Nr.9 z dnia 20 maja 1948 r. na str.171 w tabeli opłat skarbowych Cz.I poz.18a stawkę opłat błędnie wydrukowano 30.zł. a winno być 50.zł.

Powyższą poprawkę należy wnieść do Dzien.Wojew. Nr.9 celem uzgodnienia z DZ.U.R.F. Nr.27/47 poz.107.-

Za W o j e w o d ę:

/E.K o ź i c k i/
Naczelnik Wydziału

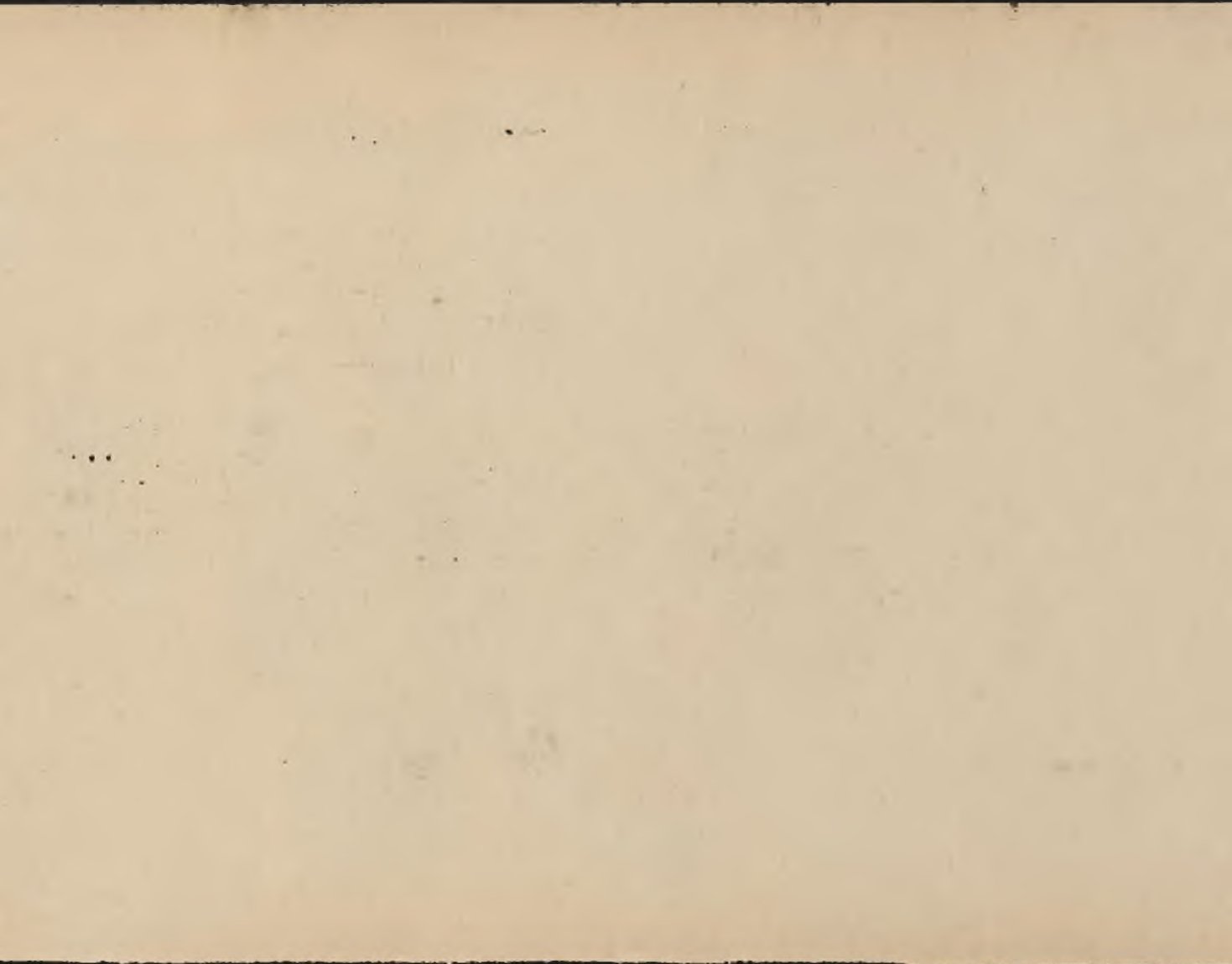

Tabela opłat skarbowych

Część I.

Pozy- cja	Przedmiot opłaty	Stawka opłaty	
		zł	%
1	Podania i załączniki wnoszone do władz i urzędów państwowych:		
	a) Podania w każdym przypadku bez względu na ilość arkuszy	30	—
	b) „ w sprawie danin publicznych	30	—
	c) „ o zezwolenie na założenie i prowadzenie przedsię- biorstwa	500	—
	d) „ na urządzenie lub zmianę instalacji w zakładzie przedsiębiorstwa, jeżeli załatwienie podania wymaga w myśl obowiązujących przepisów oględzin na miejscu	1000	—
	e) „ o nadanie uprawnień górniczych	200	—
	f) Załącznik do podania bez względu na to, czy jest nim oryginał, czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę	5	—
2	Świadczenia (wypisy, wyciągi, zezwolenia).		
	a) Pokwitowanie z przyjęcia podania	5	—
	b) Świadczenia wydawane przez urzędy państwowe w każdym przypadku	50	—
	c) Wtóröpisy (duplikaty) dokumentów publicznych, sporządzone przez urzędy państwowe, odpisy i wyciągi sporządzone i po- świadczone co do zgodności z oryginałem przez te urzędy, są- dy lub przez notariuszów oraz wypisy aktów notarialnych — od każdej pełnej lub zaczętej strony	20	—
	d) Wypisy (wyciągi) i odpisy zupełne, wyciągi i odpisy skróco- ne, wydawane z akt stanu cywilnego — od każdego zaświad- czanego faktu urodzin, zawarcia małżeństwa lub zejściu	10	—
	e) Poświadczenia przez władze i urzędy państwowe oraz przez sądy i notariuszów zgodności z pierwopisem, wtóröpisów, od- pisów i wyciągów, sporządzonych nieurzędownie (przez same strony) od każdej pełnej lub zaczętej strony	10	—
	f) Nadanie obywatelstwa polskiego	1000	—
	g) Zezwolenie na zmianę nazwiska i imienia lub nazwiska albo imion:		
	1. w przypadkach określonych w art. 3. ust. (2) pkt. 2—5 de- kretu z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustaleniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 310)	500	—
	2. w innych przypadkach	5000	—

Pozy- cja	Przedmiot opłaty	Stawka opłaty	
		zł	%
	h) Zezwolenie na nabycie nieruchomości przez cudzoziemca od min. malnej sumy nabycia (art. 3 ustawy z dn. 24 marca 1929 r. Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 24, poz. 202)	—	1 nie więcej jednak niż 10000 zł
	i) Zatwierdzenie statutu spółki akcyjnej lub komandytowo - akcyjnej albo zmian w statucie, jak również zezwolenie spółce zagranicznej na działalność w Polsce lub na powiększenie kapitału	5000	—
	j) Zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa wymagającego koncesji:		
	1. apteki, składu aptecznego lub hurtowni aptecznej	25000	—
	2. instytucji bankowych, kredytowych lub ubezpieczeniowych albo ich oddziałów	15000	—
	3. nowych przedsiębiorstw w gałęziach przemysłu i komunikacji objętych przepisem art. 3 ust. 1 lit. A i C ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17)	50000	—
	4. przedsiębiorstw handlu zbożem lub produktami przemiatu (zezwolenie „A” — § 2 lit. a) rozporządzenia Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 375)	30000	—
	5. przedsiębiorstw handlu zbożem lub produktami przemiatu (zezwolenie „B” — § 2 lit. b) powyższego rozporządzenia	15000	—
	6. młyna handlowego (zezwolenie „C” — § 9 ust. 1 lit. c) powołanego powyżej rozporządzenia	10000	—
	7. przedsiębiorstw określonych w dekrete z dnia 19 września 1946 r. o obrocie skórami (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 281)	20000	—
	8. przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (dekret z dn. 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322):		
	a) w miastach liczących ponad 75.000 mieszkańców:		
	1. zatrudniających nie więcej niż 3 osoby łącznie z właścicielem i członkami rodziny	15000	—
	2. zatrudniających więcej osób	50000	—
	b) w innych miejscowościach:		
	1. zatrudniających nie więcej niż 3 osoby łącznie z właścicielem i członkami rodziny	2500	—
	2. zatrudniających więcej osób	5000	—
	9. innych przedsiębiorstw	1500	—
	k) Potwierdzenie zgłoszenia na prowadzenie przedsiębiorstwa niewymagającego koncesji	1000	—
	l) Zezwolenie na przedłużenie godzin wstępu do lokalu publicznego (restauracji itp.):		
	1. od godz. 22 do 24 na okres 3 miesięcy	3000	—
	2. po godz. 24 na okres 3 miesięcy	5000	—
	m) Akt nadania górniczego	5000	—
	n) Karta łowiecka wydana na czas dłuższy niż 14 dni.	100	—
	o) Zezwolenie na urządzenie wystawy i targów gospodarczych	100	—

Część II.
przepisy dodatkowe

Nr prze- pi- su	Treść przepisu
	Do poz. 1.
1	Podanie wniesione przez jedną osobę, choćby dotyczyło dwu lub więcej spraw (przedmiotów), podlega jednokrotnej opłacie według stawki najwyższej; jeżeli z tych spraw władza uczyni przedmiotem załatwienia jedną, opłata należy się według stawki przypadającej od tej sprawy.
2	Podanie ponowne, przy którym jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlega opłacie, od załączników opłaca się jednak po 5 zł od sztuki.
3	Podania w sprawach, wymienionych w art. 38 ust. 2 i w art. 41 prawa o aktach stanu cywilnego oraz w §§ 113 i 114 rozporządzenia Ministrów: Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304), wnoszone do władz nadzorczych nad urzędami stanu cywilnego — podlegają opłacie według poz. 1, lit. a).
4	Protokół zastępujący podanie podlega opłacie takiej samej jak podanie. Każdy zaś dalszy egzemplarz lub odpis podania, złożony wraz z podaniem, podlega opłacie jak załącznik.
	Nie podlegają opłacie:
5	podania, zawierające wnioski w sprawach publicznych albo wiadomości udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy, wnioski o wydanie świadectw, których posiadanie jest przez obowiązujące przepisy nakazane ze względów publicznych w sprawach wyborów do sejmiku, do ciał reprezentacyjnych samorządu terytorialnego, samorządu gospodarczego oraz komisji podatkowych, podania o wydanie świadectw upoważniających do przekroczenia granicy, przewidzianych w umowach między państwowych o ułatwieniach w małym ruchu granicznym;
6	podania dotyczące nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej, zdrowia, ubezpieczeń społecznych, opieki społecznej, odznaczeń za zasługi publiczne, służby wojskowej i świadczeń wojennych, stosunku służbowego osób, które pozostają lub pozostawały w służbie państwowej, związku samorządu terytorialnego i innych związków przymusowych, wnoszone tak przez te osoby, jak i członków ich rodzin;
7	podania wnoszone przez osoby, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany władzy, mającej załatwiać podania, jeżeli uszczerbek opłaty nie jest możliwy bez dotkliwego uszczerbku majątkowego;
8	podania w sprawach ustawowo przewidzianych zwolnień w zakresie danin publicznych oraz zwrotu nienależnie pobranej daniny publicznej;
9	podania o zapomogi lub ulgi dla osób dotkniętych klęską żywiołową, o pomoc państwową dla osadników, repatriantów, reemigrantów, zdemobilizowanych żołnierzy, w sprawach pomocy państwowej na odbudowę oraz rozbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych, na cele melioracji rolnej, o nadanie ziemi w wykonaniu reformy rolnej oraz osadnictwa, dotyczące uregulowania struktury gospodarstw rolnych (scalenia gruntów, podziału spółnot, likwidacji lub ścisłego określenia serwitutów, zamiany gruntów), o nadanie ziemi żołnierzom Wojska Polskiego, inwalidom wojennym, repatriantom.

Nr prze- pisu	Treść przepisu
10	<p>Do poz. 2 lit. b.</p> <p>Takiej samej opłacie podlegają świadectwa (zezwożenia, upoważnienia itp.), wydawane przez władze nadzorcze nad urzędami stanu cywilnego, a nie wymienione w § 113 rozporządzenia Ministrów: Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 204) i nie leżące w interesie publicznym.</p>
11	<p>Do poz. 2 lit. f-g.</p> <p>Władze nadające obywatelstwo lub zezwalające na zmianę imion i nazwisk mogą zwolnić petenta od opłaty skarbowej całkowicie lub częściowo ze względu na jego stan majątkowy lub ze względów natury publicznej.</p>
12	<p>Do poz. 2 lit. h.</p> <p>Dla ustalenia stawki procentowej i obliczenia opłaty zaokrągla się podstawę opodatkowania do pełnych dziesiątek złotych w dół, opłatę zaś do pełnych złotych w dół.</p>
13	<p>Do poz. 1 i 2.</p> <p>Wolne są od opłaty (zwolnienia podmiotowe):</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Skarb Państwa, związki samorządu terytorialnego — z wyłączeniem przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, niezależnie od tego, czy posiadają odrębną osobowość prawną, oraz osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe, wyznaniowe, opieki społecznej i dobroczynne; b) państwa obce z zastrzeżeniem wzajemności.
14	<p>Nie podlegają opłacie następujące podania i świadectwa:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) podania wnoszone do urzędów państwowych, sądów powszechnych, szczególnych, administracyjnych oraz wydawane przez te władze świadectwa, o ile z mocy odrębnych przepisów prawnych podlegają opłatom na rzecz Skarbu Państwa (opłaty specjalne) lub są na mocy tych przepisów od tych opłat zwolnione; b) podania wnoszone do organów władz samorządu terytorialnego lub wydawane przez te organa świadectwa, nawet w przypadkach poruczonego zakresu działania, o ile z mocy odrębnych przepisów prawnych podlegają opłatom samorządowym lub w myśl tych przepisów są od tych opłat zwolnione — z wyjątkiem sporządzonych przez urzędy stanu cywilnego wyciągów aktów stanu cywilnego; c) podania i świadectwa wydawane w toku postępowania sądowo - karnego, karno - administracyjnego, karno - skarbowego lub dyscyplinarnego; d) świadectwa szkolne, dowody tożsamości (osobiste), karty łowieckie, wydawane funkcjonariuszom zarządów lasów państwowych lub straży łowieckiej prywatnej, zatwierdzonej i zaprzysiężonej przez władzę państwową; e) świadectwa, wydawane na skutek podań, wymienionych w przepisach dodatkowych do poz. 1 pod Nr 5—9.

W y c i a g

z dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych art. 27 ust. 2 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106).

Art. 165. 1. Jeżeli strona nie wnieśe opłat i nie uiści należności z tytułu kosztów, które zgodnie z przepisami niniejszego dekretu, bądź przepisami o opłacie skarbowej powinny być uiszczone z góry, władza podatkowa wyznaczy jej termin od jednego do dwóch tygodni celem wniesienia należnej sumy. Jeżeli w terminie tym należne sumy nie zostaną uiszczone, pismo wraz z załącznikami polega zwrotowi lub czynności, uzależniona od uiszczenia opłaty bądź należności, będzie zaniechana.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do przypadku określonego w art. 151.

3. Władza podatkowa obowiązana jest jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia opłaty skarbowej:

- 1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub względ na poważny interes strony,

- 2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin,

- 3) jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą bez pośrednictwa konsulatu polskiego.

4. Nie uiszczone przez stronę koszty postępowania podlegają przymusowemu ściągnięciu w drodze egzekucji administracyjnej.

5. W przypadku określonym w ust. 3 pkt. 3) władza podatkowa przesyła odpowiedź na podanie właściwemu konsulatu polskiemu, który ją doręczy stronie za uprzednim pobraniem opłaty konsularnej.

6. W razie stwierdzonego ubóstwa strony władza podatkowa może zwolnić ją częściowo lub całkowicie od kosztów postępowania.

Poz. 64**ZARZĄDZENIE****MINISTRA SKARBU**

z dnia 25 listopada 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Przemysłu i Handlu, Apropowizacji, Odbudowy, Komunikacji, Poczty i Telegrafów oraz Ziem Odzyskanych w sprawie wadium przy przetargach oraz zabezpieczenia zaliczek i odszkodowań umownych na dostawy i roboty na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego.

(Mon. Polski Nr 152, poz. 903 z 1947 r.)

Na podstawie § 20 ust. 2 i 3 oraz §§ 44 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29-go stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na wszelkie rodzaje wadzia przy przetargach oraz na zabezpieczenie wykonania umów, jako kaucję, tudzież na zabezpieczenie udzielanych zaliczek gotówkowych lub materiałowych przyjmować należy następujące walory (wartości):

- 1) gotówkę (wpłaty bezpośrednie lub pokwitowania kas);
- 2) bilety skarbowe;
- 3) państwowe papiery wartościowe (obligacje pożyczek państwowych):
 - a) emitowane po zakończeniu wojny — po kursie kaucyjnym, który określi Minister Skarbu w drodze obwieszczenia w „Monitorze Polskim“;
 - b) emitowane przed dniem 1 września 1939 r. — od terminu i na warunkach, które zostaną ogłoszone przez Ministra Skarbu w drodze obwieszczenia w „Monitorze Polskim“;
- 4) wkładkowe książeczki oszczędnościowe Pocztovej Kasy Oszczędności, bankowe, komunalnych kas oszczędności i spółdziel-

ni kredytowych, wystawione po dniu 1 marca 1945 r.

Książeczki oszczędnościowe wkładkowe imienne muszą być przed przyjęciem ich na zabezpieczenie lub wadium zawinkulowane;

- 5) należności na rachunkach zawinkulowanych w instytucjach kredytowych powstałe po dniu 1 marca 1945 r.;
- 6) gwarancje instytucji kredytowych posiadających uprawnienia do wydawania gwarancji;
- 7) zastaw materiałów potrzebnych do wykonywania dostaw lub robót wraz ze sprzedawaną polisą ubezpieczeniową na te materiały;
- 8) kancie hipoteczne (ewikcja) mieszczące się w granicach 50% szacunku wartości nieruchomości wraz z poprzedzającymi je innymi wpisami hipotecznymi;
- 9) weksle, jeżeli stanowią zabezpieczenie obok kaucji hipotecznej (ewikcji);
- 10) cesja bezspornych należności ze Skarbu Państwa.

§ 2. Listy gwarancyjne wystawione przez instytucje kredytowe muszą być przed ich przyjęciem na zabezpieczenie, zaopiniowane przez Ministerstwo Skarbu, czy stanowią dostateczne zabezpieczenie zobowiązań.

Nie podlegają opiniowaniu listy gwarancyjne wystawione:

- a) przez banki państwowe;
- b) przez: Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A.; Bank Handlowy w Warszawie S.K.; Bank Polska Kasa Opieki S. A.; Polski Bank Komunalny S. A.; Komunalny Bank Kredytowy S. A.; Bank Gospodarstwa Spółdzielczego — do kwoty zł 3.000.000 — na każdy list gwarancyjny;
- c) przez komunalne kasy oszczędności do kwoty zł 500.000 — na każdy list gwarancyjny **oraz**
- d) listy gwarancyjne przyjmowane wyłącznie na wadla przy przetargach, wystawione przez instytucje kredytowe posiadające uprawnienia do wydawania gwarancji.

Ministerstwo Skarbu w drodze zarządzenia — może zmienić granice wysokości kwot, do jakich wystawione gwarancje bankowe wymienione pod lit. b i c mogą być przyjmowane na zabezpieczenie bez zasięgania opinii w Ministerstwie Skarbu.

§ 3. Przy przyjmowaniu walorów (wartości) określonych w § 1 pkt. 4—10, wpłaty Premiową Póżyczką Odbudowy Kraju 1946 r. powinny wynosić przynajmniej:

- 1) 25% przy wadiach i
- 2) 10% przy zabezpieczeniu zaliczki i wszelkich innych zabezpieczeniach.

§ 4. Kaucje na odszkodowanie umowne w wymaganej wysokości, utworzyć można również w drodze zastosowania potrąceń (umówionego procentu) z częściowo dokonywanych wypłat w miarę postępu dostaw lub robót.

§ 5. Jeżeli wykonanie dostawy lub roboty uzależnione jest od uprzedniego udzielenia zaliczki, może być ona udzielona po uprzednim otrzymaniu

jej zabezpieczenia w walorach (wartościach) określonych w § 1 pkt. 2—10.

§ 6. Wysokość zaliczki nie może przekraczać 50% w stosunku do całkowitej sumy umówionych dostaw lub robót (względnie pewnej jego części, grupy, fazy), przy czym zaliczki do 25% mogą być wypłacane po podpisaniu przez strony umowy, o ile tego wymagają odnośne przepisy po zaaprobowaniu umowy przez właściwe władze zwierzchnie (nadzorcze), a także w miarę wykonania (postępu) części dostaw lub robót.

O potrzebie udzielenia zaliczki i określenia jej wysokości w granicach od 25% do 50% decydują odnośne władze zwierzchnie umawiających się stron.

§ 7. Udzielenie zaliczki wyżej niż 50% wymaga uprzedniej zgody właściwego Ministra.

§ 8. Zaliczki mogą być udzielane zależnie od warunków umowy, bezprocentowe lub oprocentowane.

Wysokość oprocentowania zaliczki nie może przewyższać obowiązującej stopy dyskontowej Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Zarządzenie niniejsze nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych lub znajdujących się pod zarządem państwowym przy dokonywaniu przez te przedsiębiorstwa dostaw i robót na rzecz Skarbu Państwa, samorządu i instytucji prawa publicznego oraz niczym nie narusza przepisów rozporządzeń Ministra Odbudowy wydawanych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 marca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 133) o zabezpieczeniu przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Publikacje Wojewody Warszawskiego

Poz. 65

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 26 kwietnia 1948 r.

w sprawie przekazania Prezydentom miast Płocka i Żyrardowa funkcji powiatowych władz administracji ogólnej.

Nr O. Org. II-3a-6/48.

Niniejszym podaje do publicznej wiadomości, iż zarządzeniem Ministra Administracji Publicznej z dnia 22 marca br. L.III.S.O.2-2-11/48 — Ob. Ob. Prezydentom miast Płocka i Żyrardowa przekazane zostały z dniem 30 kwietnia br. wszystkie funkcje powiatowych władz administracji ogól-

nej odnośnie terenów tych miast i ich mieszkańców.

Wojewoda

w/z. Wicewojewoda. **Wyrzykowski**

Poz. 66

PISMO OKÓLNE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 1948 r.

w sprawie świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

Nr. S.G. I. 6-2/48.

Do
 Ob. Starostów, jako Przewodniczących
 Wydziałów Powiatowych
 Woj. Warszawskiego

W związku z nadchodzącym sezonem zwracam uwagę gmin wiejskich i miejskich niewydziałonych oraz powiatowych związków samorządowych na konieczność planowego i pełnego wykorzystania świadczeń w naturze na:

1. budowę i utrzymanie dróg samorządowych;
2. wykonanie melioracji wodnych, uzasadnionych interesem publicznym oraz utrzymanie istnienia urządzeń melioracyjnych o takim samym charakterze;
3. wznoszenie budynków gminnych i gromadzkich;
4. zagospodarowanie i zalesienie nieużytków gminnych i gromadzkich,

w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U.R.P. Nr 27, poz. 204), zmienionej dekretem z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

Wydział Wojewódzki wydał w roku 1946 broszurę pod tytułem: „Świadczenia w naturze na niektóre cele publiczne“, zawierającą zbiór przepisów i instrukcji w tej materii. Broszurą tą można posługiwać się przy wymiarze i poborze świadczeń w roku 1948 z następującymi zmianami względnie uzupełnieniami:

a) w zakresie norm świadczeń w naturze (art. 8 ustawy) obowiązującą uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 15.II.1947 r., opublikowaną w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 5, poz.

44 z 1947 r. zamiast uchwały z dnia 9 marca 1946 r., podanej w broszurze na str. 13;

b) w zakresie świadczeń w naturze na cele melioracyjne (art. 2 ustęp 1 punkt 2 ustawy) obowiązuje zarządzenie Wydziału Wojewódzkiego z dnia 24.III.1947 r. (Warszawski Dziennik Wojewódzki Nr 7, poz. 56 z 1947 r.);

c) uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 15.II.1947 r. wymienioną w punkcie „a“ stosować należy ze zmianą, wynikającą z okólnika Nr 66 Ministra Administracji Publicznej z dnia 20 września 1947 r. w sprawie maksymalnego obciążenia gospodarstw rolnych świadczeniami w naturze (Dz. Urz. M. A. P. Nr 13, str. 5 z 1947 r.);

d) okólnik Nr 82 Ministra Administracji Publicznej z dnia 6 listopada 1947 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 19, str. 4—5 z 1947 r.) reguluje sprawę ustalania planów świadczeń w naturze ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby melioracji.

Zwracam wreszcie uwagę na konieczność likwidacji zaległych świadczeń w naturze z lat ubiegłych oraz na to, że pod żadnym pozorem nie mogą być tolerowane fakty przenaczania wpływów gotówkowych, stanowiących ekwiwalent świadczeń w naturze, na cele nie wymienione w powyższej ustawie.

Po całkowitym zakończeniu robót, to jest około 1 grudnia r.h. należy złożyć mi sprawozdanie z przebiegu prac i wykonanych robót, podając przy tym ewentualne uwagi krytyczne, spostrzeżenia, wnioski o zmianę norm prawnych i w ogóle wszelkie uwagi na tle praktycznego stosowania ustawy o świadczeniach w naturze.

Wojewoda
 (—) H. Kołaczkowski

Poz. 67

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 26 kwietnia 1948 r.

o obowiązku osób, podróżujących i zatrzymujących się czasowo na noclegi w osiedlach wiejskich, zgłoszenia o tym właściwemu sołtysowi i uzyskania pozwolenia na przenocowanie.

Na podstawie art. 108 ust. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, w brzmieniu ustalonym Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1936 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 80, poz. 555), oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego, zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby, znajdujące się w podróży i zatrzymujące się czasowo w osiedlach wiejskich dla przenocowania, obowiązane są zgłosić się uprzed-

nio do właściwego sołtysa i uzyskać pozwolenie na nocleg.

§ 2. Właścicielom domów, lub osobom ich prawa zastępującym, nie wolno przyjmować na nocleg osób wymienionych w § 1, bez uprzedniego uzyskania przez nie, pozwolenia właściwego sołtysa.

§ 3. Postanowienia rozporządzenia niniejszego nie dotyczą funkcjonariuszów państwowych, samorządowych i pracowników spółdzielni pełnią-

cych obowiązków służbowe w danej gminie, oraz osób korzystających z przywilejów zakrajowości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze w niczym nie narusza obowiązków meldunkowych, wynikających z przepisów art. 7 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 309).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Województwa Warszawskiego.

§ 6. Uchyła się wszelkie, wydane poprzednio w tym przedmiocie, zarządzenia.

§ 7. Przekroczenie przepisów § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia. — zgodnie z postanowieniem

art. 112 powołanego na wstępie Rozporządzenia Prezydenta R. P. i art. 1 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien (Dz. Ust. R. P. Nr 36, poz. 312) — ulega karze grzywny do 5.000 zł. — lub karze aresztu do 14 dni, albo obu tym karom łącznie

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia następnego po ogłoszeniu w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda

(—) H. Kołodziejczyk.

Poz. 68

PISMO OKÓLNE.

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 7 maja 1948 r.

w sprawie przejścia niektórych kategorii mienia państwowego, na własność związku samorządu terytorialnego.

Nr. S.G. I. 2-8/48.

Do

Ob. Ob. Starostów, jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast Płocka, Pruszkowa i Żyrardowa.

Przesyłam do ścisłego i terminowego wykonania okólnik Nr 30 Kancelarii Rady Państwa z dnia 6.IV.1948 r. oraz wyciąg z uchwały Rady Ministrów z dnia 20.III.1948 r., traktujący o przejściu niektórych kategorii mienia państwowego na własność związku samorządu terytorialnego.

W terminie do dnia 27 maja 1948 r. Obywatel Starosta (Prezydent miasta) przedłoży mi odpisy zgłoszeń zainteresowanych związków samorządowych do okręgowych urzędów likwidacyjnych:

a) w myśl art. 3 ustawy z dn. 30.I.1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75) w stosunku do mienia znajdującego się w posiadaniu, dzierżeniu lub zarządzie samorządu terytorialnego, chociaż, by mienie to oddane było przez samorząd w posiadanie, dzierżenie lub zarząd osobom trzecim:

b) w myśl art. 8 ustawy z dnia 30.I.1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75) o wyłączenie przedmiotów i innych praw majątkowych, uznanych za niezbędne dla celów administracji lub gospodarki samorządowej.

Podkreślając znaczenie omawianego zagadnienia dla interesów gospodarczych związków samorządowych, proszę Obywatela Starostę (Prezydenta miasta) o osobiste zajęcie się obracowaniem zgłoszeń przy pomocy najbardziej wykwalifikowanego urzędnika (sekretarza Wydziału Powiatowego lub inspektora samorządu).

Dokładne przestudiowanie powołanej ustawy z 30.I.1948 r. i pism urzędowych, jakie w tej mierze zostały już wysłane, jest rzeczą konieczną. Bardzo dokładnie i zarazem przystępnie omawia tę sprawę I. Klainerman na łamach dwutygodnika „Rada Narodowa“, w numerze 4 z dn. 15.II.1948 r., na stronie 4—6 w artykule pod tytułem „Nowe majątki samorządowe“.

Wojewoda

(—) H. Kołodziejczyk

OKÓLNIK Nr. 30.

KANCELARII RADY PAŃSTWA

z dnia 6 kwietnia 1948 r.

w sprawie przejścia niektórych kategorii mienia państwowego na własność związków samorządu terytorialnego.

L. dz. XI-485/48.

Do

Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych (z wyjątkiem Wrocławia, Szczecina i Olsztyna)

Wobec wejścia w życie ustawy o zbywaniu i dzierżawie oraz przekazywaniu związkom samorządowym mienia państwowego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75), nawiązując do okólnika Nr 14 z dnia 11 lutego 1940 r. Kancelaria Rady Państwa przypomina o konieczności:

1) dopilnowania, aby organa wykonawcze związków samorządowych wykonały w terminie do dnia 27 maja 1948 r. obowiązek zgłoszenia mienia znajdującego się pod ich zarządem oraz przekazanego przez nie w posiadanie lub zarząd osobom trzecim (art. 8 ustawy).

2) dopilnowania złożenia przez zainteresowane związki samorządowe wniosków, dotyczących wyłączenia przedmiotów i praw majątkowych, o których mowa w art. 8 ustawy.

W tym ostatnim zakresie winny być przestrzegane następujące wytyczne:

a) wnioski powinny dotyczyć takich obiektów, które mają znaczenie dla wykonania obsługi potrzeb publicznych, t.j. są niezbędne dla celów administracji lub gospodarki samorządowej;

b) w poście obsługi potrzeb publicznych wchodzi przykładowo obiekty nadające się pod zakłady i przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, jak szpitale, zakłady opiekuńcze, szkoły rolnicze wodociągi itp. Poście to obejmują również tereny niezbędne pod rozbudowę miast lub dla realizacji innych założeń polityki terenowej, jak również

obszary rolne znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie prowadzonych zakładów leczniczych i opiekuńczo - wychowawczych, o ile mogą one być wykorzystane jako źródło zaprowiantowania zakładów lub jako miejsce pracy dla podopiecznych;

c) nie powinny być zgłaszane wnioski dotyczące obiektów, których utrzymanie mogłoby spowodować obciążenie finansowe samorządu bez jednoczesnej obsługi potrzeb publicznych, jak również obiektów dochodowych, których celem jest jedynie działalność zarobkowa.

Wobec okoliczności prawnej, że od zachowania terminów w ustawie przewidzianych uzależnione jest uzyskanie wyłączenia, należy zgłaszać do Kancelarii Rady Państwa ewentualne przeszkody nie pozwalające dotrzymać terminu, nadto wszelkie inne uwagi i wnioski jakie się w toku pracy nasuną, m. in. w związku z przepisem art. 8 p. 3 omawianej ustawy, Kancelaria Rady Państwa prosi o zebranie i przedstawienie w terminie do dnia 31 maja br. liczbowych wykazów obiektów zgłoszonych w/g załączonego wzoru. W załączeniu wyciąg z uchwały Rady Ministrów z dnia 20 marca 1948 r. dotyczący tej sprawy.

Zastępca Szefa Kancelarii Rady Państwa
(—) **Prof. Dr. M. Jaroszyński**

W y c i a g

z uchwały Rady Ministrów z dnia 20 marca 1948 r. w sprawie zasad i trybu wyłączenia przedmiotów i innych praw majątkowych od zbycia i dzierżawy na podstawie ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o zbywaniu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związku samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75).

§ 5.

I. Wyłączeniu od zbycia lub dzierżawy powinna podlegać jak najmniejsza ilość obiektów, istotnie niezbędnych dla potrzeb wnioskodawców w szczególności:

- 1) z budynków typu mieszkalnego i użytkowego:
 - a) potrzebne do pomieszczenia państwowych i samorządowych władz, jednostek wojskowych, szkół, zakładów naukowych, naukowo - badawczych, wychowawczych, oświatowych i opiekuńczych oraz szpitali i innych zakładów użyteczności publicznej, tudzież partii politycznych i organizacji społecznych,
 - b) przeznaczone na urzędnia specjalne i na osiedla dla pracowników państwowych i samorządowych,

c) potrzebne do pomieszczeń biur przedsiębiorstw państwowych, samorządowych oraz ich organów nadzorczych,

2) z placów budowlanych:

- a) potrzebne dla Skarbu Państwa, związków samorządu terytorialnego, przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i użyteczności publicznej,
- b) potrzebne na ulice, place, zieleńce, parki, boiska sportowe, ogródki działkowe i inne cele użyteczności publicznej oraz na cele przebudowy działek wadliwie zabudowanych, na potrzeby miast i osiedli, stosownie do planów zagospodarowania przestrzennego lub wytycznych do tych planów,

3) z budowli przemysłowych:

- a) potrzebne dla celów wymienionych w pkt. 2 lit. a),
- b) nadające się do rozbudowy przemysłu państwowego lub użyteczności publicznej jak również szkolnictwa zawodowego,

4) z przedsiębiorstw — te, które służą do zaspokojenia potrzeb produkcyjnych przedsiębiorstw wymienionych w art. 2 lit. a),

5) z urządzeń pozostałych po przedsiębiorstwach — te, które są potrzebne do eksploatacji przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i użyteczności publicznej oraz do użytku szkół.

2. Za przeznaczone na cele użyteczności publicznej w rozumieniu uchwały niniejszej uważa się także przedmioty majątkowe, potrzebne do rozbudowy i przebudowy miast i osiedli.

§ 6.

1. Przedmioty i inne prawa majątkowe, wyłączone od zbycia lub dzierżawy, które do dnia 31 grudnia 1949 r. nie będą wyzyskane na cele uzasadniające, wyłącznie winny być przekazane okręgowym urzędom likwidacyjnym do sprzedaży lub dzierżawy.
2. Przepis ust. 1 nie stosuje się do przedmiotów i innych praw majątkowych uznanych za niezbędne dla celów administracji lub gospodarki samorządowej, oraz do przedmiotów i innych praw majątkowych przeznaczonych na cele przemysłowe lub osiedli dla pracowników przedsiębiorstw objętych planem gospodarczym.

Poz. 69**ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY WARSZAWSKIEGO**

z dnia 11 maja 1948 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 31.I.1946 roku o upoważnieniu Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów miast do stosowania nakazów karnych.

W rozporządzeniu moim z dnia 31.I.1946 r. o upoważnieniu Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów miast na nakładanie kar nakazami karnymi (Warsz. Dziennik Wojewódzki Nr 4, poz. 17 z

1946 r.) wprowadzam w załączniku do § 2 punktu 1 cytowanego wyżej rozporządzenia następujące uzupełnienia, a mianowicie po dziale 16 dodaje się nowe działy.

Dział	Przepis prawny	Sankcja karna
17	Niszczenie berberysu zwyczajnego (Dz. Ust. R. P. Nr 79, poz. 697 — 1928)	art. 13. Rozporządzenia o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. Ust. R. P. Nr 108, poz. 922 — 1927) znowelizowany ustawą z dn. 16.III. 1937 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 21, poz. 131 — 1937 r., art. 1 pkt. 4).
18	Zwalczanie raka ziemniaczanego (Dz. Ust. R. P. Nr 71, poz. 644—1932 r. oraz Nr 34, poz. 243—1935 r.)	" " "
19	Tępienie chwastów i szkodników roślin (Dz. Ust. R. P. Nr 47, poz. 302 — 1939 r.)	" " "
20	Tępienie gryzoniów polnych (Dz. Ust. R. P. Nr 47, poz. 303—1939 r.)	" " "
21	Tępienie korówki wełnistej (Dz. Ust. R. P. Nr 47, poz. 304—1939 r.)	" " "
22	Zwalczanie stonki ziemniaczanej (Dz. Ust. R. P. Nr 54, poz. 308—1946 r.)	" " "

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda

(—) **H. Kołodziejczyk.****Publikacje Władz i Urzędów niezespólonych****Poz. 70****ZARZĄDZENIE**

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw dla Wojewódzwa Warszawskiego.

Na zasadzie § 51 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.I.1947 r., w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oglašam, że na mocy prawomocnych postanowień Wojewódzkiej Komisji następujące przedsiębiorstwa zostają skreślone z ogłoszonych w Warszawskich Dziennikach Wojewódzkich z dn. 30.XII.1946 r.

Nr 24, z dnia 12.III.1947 r. Nr 3, z dnia 31.III.1947 r. Nr 6, wykazów przedsiębiorstw, które przechodzą lub podlegają przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

Dalszy ciąg wykazu ogłoszonego w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 15.IV.1948 r. Nr 7, poz. 46.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Data postanowienia o skreśleniu (§ 47a w. w. Rozp.).
151	Młyn Wodny - Potasie pow. ostrołęcki	Przemiał zboża	16.II. 1948 r.
152	Tartak i Stolarsnia Brwinów, pow. błoński	Przecieranie drewna i wytwarzanie wyrobów stol.-bud.	6.II. 1948 r.
153	Tartak w Gostyninie	Tarcica	" "
154	Cegielnia „Różewo” Radzymin	Produkcja cegły	12.II. 1948 r.
155	Cegielnia „Julianów” Brwinów pow. błoński	" "	" "
156	Zakład Ceramiczny „Ferdynandówka” Brwinów	" "	" "

Nie mają znaczenia prawnego drobne niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o które przedsiębiorstwo chodzi.

Przewodniczący Kom.sji
(—) **Zbigniew Janicki.**

Naczelnik Wydziału Przemysłu i Handlu
Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego

Pruszków, dnia 23.IV.1948 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Ogłoszenia

Wydział Komunikacyjny Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego w Pruszkowie ogłasza na dzień **25 maja 1948 r.** przetarg nieograniczony na wykonanie robót na drodze państw. Nr 2:

1) odbudowy nawierzchni powierzchniowo-smoło-

wej od km. 64,000 do km. 74,000; 2) wytworzenie grysów sposobem maszynowym z kamienia polnego na placu składowym w km. 50 (m. Łubienice).

Bliższe informacje, ślepe kosztorysy i inne podkłady przetargowe otrzymywać można w biurze Wydziału Komunikacyjnego w Pruszkowie.

Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów

Starosta Powiatowy w Mkwie Maz. unieważnia błączek Nr 82 osiemdziesięciozłotowych różnych nakazów karnych.

Zagubiono kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Kościerzyna na nazwisko Galczewski Zenon, zam. we wsi Górcze, Nr 22, gm. Młociny, pow. warszawski.

Zagubiono kartę rozpoznawczą, wydaną przez Starostwo Warszawskie, na nazwisko Lechańska Ludwika, córka Józefa i Zuzanny, ur. 9.X.1914 r. zam. Okęcie, ul. Zawiszy Czarnego Nr 10 m. 10.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu marki Ford, Nr rej. H-85491, wydaną przez okręgowy Urząd Samochodowy w Pruszkowie, na nazwisko Józefa Sykurskiego, zam. Sochaczew, ul. Staszycy 18.

Zagubiono kartę rozpoznawczą i kartę rejestracyjną na nazwisko Majewski Stefan, zam. Wola Ossowska, gm. Grodzisk, pow. błoński.

Skradziono: 1) kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. w Cechanowie, 2) kartę rowerową Nr 608198, 3) dowód osobisty, wydane na nazwisko Merchel Władysław, roczn. 1911 zam. we wsi Żelazna Rządowa gm. Jednorozec pow. przasnyskiego.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną na nazwisko Gregorzyk Tadeusz zam. we ws. Milewko gm. Koziębrowy, pow. sierpeckiego.

Zagubiono: 1) kartę rejestracyjną, wydaną przez R.K. U. w Płońsku, 2) dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy w S emiątkowie, na nazwisko Rochowicz Franciszek, ur. dn. 4 lutego 1912, zam. we wsi Suwaki, gm. Grodzanowo pow. sierpeckiego.

Zagubiono książkę ewidencyjną samochodu Opel - Super, Nr rej. I-85-047, wydaną przez Woj. Wydział Komunikacyjny w Pruszkowie na Pow. Przedsiębiorstwo w Mławie.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. w Mławie na nazwisko Rzemieniewskiego Stefana, zam. w Mławie, ul. Reymonta Nr 9.

Dnia 30.VI.1947 r. zagubiono w Warszawie, zaświadczenie zwolnienia ze służby wojskowej, wydane przez R. K. U. Kelce, na nazwisko Rogowski Jan ur. dn. 16.VI.1906, zam. w Kielcach, ul. Słoneczna 32.

Zagubiono tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 08162, (klacz kasztanka, ur. 1940 r.), wydany na nazwisko Gil Jan, zam. we wsi Krosna, gm. Helenów, pow. Grodzisk Maz.

Zagubiono dowód tożsamości konia (wałach, gmayı), wydany na nazwisko Rzepińska Genowefa, zam. we ws. Smrock, gm. Sinrock, pow. Maków.

Zagubiono kartę rejestracyjną R. K. U. Ciechanów na nazwisko Jasiński Wacław, zam. we wsi Orłowo, gm. Sielc, pow. makowskiego.

Zagubiono kartę rejestracyjną na nazwisko Rulka Bonifacy, zam. we wsi Wydoda, gm. Karniewo, pow. makowskiego.

Zgubiono kartę rejestracyjną wystawioną przez R. K. U. Mińsk Mazowiecki oraz kartę rozpoznawczą wydaną przez Zarząd Gminy w Radzyminie na nazwisko Gajewski Władysław roczn. 1913; zam. we wsi Łosiu, gm. Radzymin pow. radzyńskiego.

Zagubiono dokumenty wojskowe, wydane na nazwisko Piotrowski Tadeusz, roczn. 1925, zamieszkały we wsi Polesie, poczta Dziekłaczewo, pow. płońskiego.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. w Brodnicy, na nazwisko Błaszkiwicz Edward, zamieszkał we wsi Ruda gm. Zieluń, pow. mławskiego.

Zagubiono kartę rejestracyjną i dowód osobisty, wydane na nazwisko Ostrowski Józef, roczn. 1928 zam. w wsi Modło gm. Wiśniewo, pow. mławskiego.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. w Ostrołęce na nazwisko Parzych Józef, roczn. 1922, zam. we wsi Tartak, gm. Łyse pow. ostrołęckiego.

Zagubiono dowód osobisty, wydany na nazwisko Lewandowska Leokadia, ur. dn. 17 lutego 1908 r., zam. we wsi Dramin, gm. Strożęcín, pow. płońskiego.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. w Ciechanowie na nazwisko Kita Marian, rocz. 1925, zam. we wsi Cierpięta, gm. Baranowo, pow. przasnyskiego.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Grodzisk Maz., na nazwisko Alfred Kazimierz Kapuściak, roczn. 1923, zam eszk. w Grodzisku Maz.

Zagubiono dowód osobisty i kartę powrotu z Niemiec na nazwisko Kurowski Stanisław, zam. we wsi Natalin, gm. Osieck, pow. garwolińskiego.

Zagubiono tymczasowy dowód osobisty Nr 1346, kartę rowerową Nr 57, wydane przez Zarząd gminy w Zarębach, kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. w Ciechanowie na nazwisko Orzeł Stanisław urodzony dnia 7 lutego 1922 roku, zamieszkały w Rachujce, gm. Zaręby, pow. przasnyskiego.

Zagubiono tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 125 wydany przez Zarząd gminy Wieczfnia, pow. mławskiego.

Zagubiono dowód tożsamości konia (wałach, kasztan), ur. 1943 r., wydany na nazwisko Staniszewski Jan, zam. we wsi Dłutowo gm. Zieluń, pow. mławskiego.

Zagubiono dowód tożsamości konia ur. w 1932 r., wydany na nazwisko Markowski Jan, zam. we wsi Dębień gm. Rybno, pow. działdowskiego.

Zagubiono dowód osobisty oraz dowód tożsamości konia (klacz, dereszowata), wydane przez Zarząd gminy Zieluń, na nazwisko Jarzycha Stanisław, zam. we wsi Dłutowo gm. Zieluń, pow. mławskiego.

Zagubiono dowód tożsamości konia, (klacz, siwa), ur. w 1939 r., wydany na nazwisko Kopkiewicz Zygmunt, zam. we ws. Straszewy, gm. Zieluń, pow. mławskiego.

TŁOCZONO Z POLECENIA WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

Ogłoszenia przyjmuje Administracja „Warszawskiego Dziennika Wojewódzkiego” w Urzędzie Wojewódzkim Warszawskim w Pruszkowie, ul. Kraszewskiego 27 codziennie—oprócz niedziel i świąt — w godzinach od 11-ej do 13-ej.

Należność za numery Dziennika Wojewódzkiego i ogłoszenia od dnia 1 stycznia 1948 r. należy wpłacać na konto w P. K. O. Nr 1 — 2158 „Urząd Skarbowy w Pruszkowie na budżet Ministerstwa Administracji Publicznej dział II. § 7”.

Cena Dziennika Wojewódzkiego będzie podawana każdorazowo zależnie od objętości numeru.

Cena jednego egzemplarza Nr 9 zł 120.—.

Cena ogłoszeń; cała strona zł 3000,—; 1/2 strony 1500,— zł,
drobne ogłoszenia zł 5,— za wyraz.